

Niet uit het veld te slaan

Sinds 2005 werd de ontwikkeling en realisatie van 'natuurgebied' het Oostvaarderswold in gang gezet. Voor dit plan moest een strook landbouwgrond van circa 1800 hectare aangekocht en van bestemming veranderd worden om zodoende de Oostvaardersplassen met het Horsterwold te verbinden. Diverse boeren werden uitgekocht. Een aantal verkaste na verkoop direct en een aantal bleef in afwachting van het moment dat het bedrijf gebruikt zou gaan worden voor de nieuwe bestemming. Eén die wachtte op de dingen die komen zouden, is familie Schenk aan de Duikerweg te Zeewolde. Het achterste deel van de insteekweg waaraan zij wonen werd uitgekocht. Sindsdien wonen ze op hun voormalige bedrijf, maar nu in de functie van 'anti-kraak'. Op deze plaats een nadere kennismaking met een bijzondere familie...

Sinds de plannen van 2005 werd de provincie eigenaar van 780 hectare, het Flevo-landschap staat voor 477 hectare te boek als eigenaar en Staatsbosbeheer voor 171. Meerdere beroepen dienden echter tegen deze plannen en bij besluit van de Raad van State, op 7 maart 2012, werd het plan weer van tafel geveegd. Van de voortvarendheid van weleer bleef weinig over en ook politiek was het draagvlak voor een dergelijk plan steeds verder afgebrokkeld. Wat de toekomst brengen zal is nog steeds onduidelijk, maar een deel van de bedrijven zal de 'handel' weer in gaan als agrarisch bedrijf. Jan en Coby Schenk, die met zoon Jan en dochter Ingrid hier nog wonen, stopten op 1 mei vorig jaar met hun legkippen. Zij runnen een akkerbouw- en leghennenbedrijf. 'Runnen' is in dit geval echter een ongelukkige formulering, omdat Jan sinds 28 oktober 2000 rolstoelgebonden is door een dwarslaesie. Hij was destijds aan het werk met de heftruck en bij verplaatsen hiervan, viel een stapel aardappelkisten om, juist in

de richting waarheen hij een veilig heenkomen dacht te vinden. Wie denkt nu een verbitterd of teleurgesteld mens aan te treffen, heeft het mis. Volledig mis zelfs, want er zijn weinig mensen zonder lichamelijke beperking, die zo positief in het leven 'staan' als Jan. Maar ook voor Coby veranderde er sinds 2000 uiteraard veel. "Jan accepteerde zijn beperking eerder dan ik", vertelt Coby. "Als iets een voldongen feit is, neemt hij de zaken zoals ze komen...", vervolgt ze. "Toen het net gebeurd was, wist ik niet hoe onze zoon die sinds zijn geboorte al in een rolstoel zit, hierop zou reageren. Ik zag er tegenop hem te vertellen wat er met zijn vader gebeurd was, maar hij zag het positieve er wel van in. "O gaaf", zei hij, "dan kunnen we samen wedstrijdjes doen met de rolstoel"." Die positieve benadering had de toen vijfjarige Jan dan ook van geen vreemde... Familie Schenk laat zich niet snel uit het veld slaan.

Voor Jan die wel zijn armen ter beschikking

tekst & foto's: Rijk van Vulpen

heeft, was zijn beperking geen reden om met het bedrijf te stoppen. Van de domeinen waar een deel van de grond van gehuurd werd, kregen ze toestemming voor het eerste jaar om de grond onder te verhuren. Na de ziekenhuisopname in Utrecht die zo'n drie weken duurde, volgde een revalidatie traject in de Hoogstraat, eveneens in Utrecht. "Je moet opnieuw leren met je lichaam om te gaan. En ik hoorde bij de groep die er echt voor wilde gaan." Die mentaliteit heeft hem geholpen, maar ook voor de familie was het vaak niet makkelijk. "Het klinkt misschien raar, maar als we er soms doorheen zaten en dan zagen met hoeveel meer beperking anderen moeten leven, dan gaf dat een soort van dankbaarheid dat het met Jan nog wel meeviel", vertelt Coby. Na dat hersteltraject pakte Jan zijn werk weer zo goed mogelijk op, al was de onderverhuur van eerder in een later stadium nog wel punt van discussie bij verkoop of hij nog wel de feitelijke gebruiker was. Maar ze stonden wel voor heter vuren en dat probleem werd ook getackeld.

Inmiddels heeft Jan een trekker waar hij makkelijker in kan komen, maar voordien werd hij met de bak van de verreiker op hoogte gebracht om de trekker in te komen. Sinds de overdracht van vorig jaar, huurt Jan de circa 45 hectare terug van de provincie. Voordat de verkoop in 2010 definitief werd, was bedongen dat de vergunning voor een legkippenbedrijf aan de Schollevaarweg rond was. Met Roel van Zetten, met wie ze thuis ook de kippen samen hadden, zouden ze daar van start gaan met 170.000 dieren. Uiteindelijk liep dit anders. "We hebben uiteindelijk besloten om niet mee te gaan met de nieuwbouw", vertelt Jan. "Ik had nogal een eisenpakket liggen voor de stal, maar vroeg me af of we dit wel moesten doen. Kijk, als je dan uit elkaar gaat, kun je dat beter doen voordat de eerste paal de grond in gaat, dan wanneer de bouw klaar is. Nu kon Roel de stal zo bouwen zoals hij die wilde hebben. Ik doe nu alleen nog dingen die ik écht leuk vind." Coby is wel een aantal

◀ Het naamborje vertelt wie hier de bewoners waren en nog steeds zijn, maar nu als 'anti kraak'

▼ Het voormalige legkippenbedrijf van familie Schenk, in afwachting van wat komen gaat.

MEER DAN 40 JAAR

HEDIBOUW
Hét bouwbedrijf van Flevoland!

nieuwbouw
renovatie en onderhoud
bewaringen
opslagloodsen
stallen
woningen

HEDIBOUW

biddinghuizen
tel. 0321 - 33 16 49
www.hedibouw.nl

dagdelen op de nieuwe stal te vinden, maar dan als werknemster, omdat ze het leuk werk vind om te doen. Eén van die dingen die Jan leuk vind, is voorlopig 90 hectare bewerken. De gehuurde grond bij huis en de grond van henzelf rondom het erf aan de Schollevaarweg. Zijn beperking beperkt hem hier dus niet in. "Daar hobby ik een beetje mee. Een deel van het werk doe ik zelf en een deel laat ik doen. Ik ben altijd een liefhebber geweest van bijzondere teelten. Voorheen teelde ik veel koolzaad. Dat vind ik een mooi gewas, vooral ook met de bijen erbij. Later deed ik veel zaauien, conservenerwten, wintertarwe, zaaigerst voor Syngenta en spinazie voor zaaizaad. Met zaaigerst was het de kunst om de mannetjes en de vrouwtjes afzonderlijk van elkaar te zaaien..."

Tevreden baas

Al gaat het Oostvaarderswold niet door, toch zijn ze blij dat ze uiteindelijk wel zijn 'ingestapt' in het traject. "We hebben destijds met DLG onderhandeld. Hierin hebben we ondersteuning gehad van Johan Huijbregts van Agrivesta. De onderhandeling verliep plezierig. We hebben met Ad Lips en Eef van der Horst onderhandeld. Voor de verkoper is het de kunst een zo goed mogelijk prijs te ontvangen en voor hen de opdracht het zo goedkoop mogelijk in handen te krijgen. Als je maar goed weet te onderbouwen waarom je een bepaald bedrag wilt hebben, dan kom je een heel eind. Zij moeten op hun beurt de prijs weten te onderbouwen. Zij willen ook een tevreden baas hebben en dat is logisch. Wanneer beide partijen elkaars positie helder voor ogen hebben, dan is er met wederzijds begrip uit te komen", is zijn ervaring. Hun huidige anti-kraak positie is uiteraard wel een onzekere. "We verwachten dat we hier nu wel binnen een jaar wegmoeten", vertelt Coby. "We zijn aan het rondkijken om iets anders te kopen. De verwachting is dat hier door de provincie 'verplaatsters' geplaatst zullen worden." Wat dat betreft kunnen er morgen weer kippen in de stal. "Bij oplevering hebben we de stal schoongebla-

zen opgeleverd. Dat leverde eerst wel discussie op, want bij schoonspuiten is de stal schoner dan bij schoon blazen. Maar toen we uitgelegd hadden dat bij waterspuiten de stal na een paar weken vastgeroest zit, werd dit aanvaard, nadat ze eerst informatie ingewonnen hadden of hun verhaal wel klopte. Er komt nu maandelijks een onderhoudsmonteur langs om te zorgen dat alles inzetbaar blijft en er dus letterlijk morgen weer kippen in zouden kunnen. "Dat heeft de provincie wel goed geregeld, die hebben hun objecten goed onderhouden. Bij de andere instanties zijn de huizen wel onderhouden, maar de bedrijfsgebouwen vaak minder goed." Andere gebouwen die leeg staan, zijn die van de burens, waar destijds familie Captein een melkveebedrijf had. De ligboxenstal staat leeg, maar de naast gelegen schuur herbergt inmiddels enig 'vee' van familie Schenk, die de kans kreeg deze schuur, zij het zonder stroom, te huren. Hierin staan enkele zwarte en een bruine viervoeter. Deze paarden zijn een hobby van dochter Ingrid. Daarin staat ze echter niet meer alleen. Zoals Jan zegt, zijn

▲ V.l.n.r. Jan jr, Ingrid, Coby en Jan hebben in de paarden een gezamenlijke hobby gevonden

ze zelf inmiddels ook door het 'paardenvirus' gegrepen. Mogelijk dat er nu een tijd aanbreekt waarin wat minder moet en wat meer mag. Het fenomeen paard lijkt hierin een belangrijke plaats te gaan krijgen... ■

▲ De kippenstal staat leeg, maar wordt wel maandelijks onderhouden, zodat er letterlijk morgen weer kippen in zouden kunnen

